

ning, er der tilvisse et Par af de Ting, han nævne, navnlig Farvestoffer og Gummi, med Hensyn til hvilke jeg meget godt kan slutte mig til ham; men naar det ærede Medlem sammenlignede den engelske Tarif med vor, vil jeg uden at være særlig sagtyndig i disse Forhold bemærke, at man ikke kan stille vore Toldforhold i Sammenligning med de engelske, thi Forholdene i England og her have i Virkeligheden udviklet sig saa forskelligt, at jeg ikke tror, at man egentlig er berettiget til at anstille en Sammenligning mellem dem. Da Toldboken sidst blev forelagt her til Revision i 1871—72, havde Ministeriet ladet udarbejde Tabeller over Tolden i forskjellige Lande rundt omkring, og disse Tabeller vare af meget stor Interesse for det Udvalg, som dengang arbejdede; thi det viste sig ved Sammenligning mellem de forskjellige Lande, at Danmarks Toldtarif i Virkeligheden ikke er saa høi. Jeg kunde have ønsket, at den høitærede Minister havde gjort noget Lignende denne Gang, men dette er imidlertid ikke sket, og vi maa tage det, som det ligger for. Jeg har de ældre Rister, som dengang bleve udarbejdede, liggende for mig, men de passe ikke mere, thi rundt omkring er der vistnok foretaget Forandringer.

Naar vi nu gaa over til de enkelte Positioner, hvad man jo ikke godt kan undgaa her, er det saa naturligt, at saasnart man rører ved Positionerne i en Toldtarif, gjør der sig saamange personlige Anskuelser gjældende, og det vilde være unødværligt, om man Alle skulde kunne slutte sig sammen om det Samme; den Ene mener, at den ene Position bør forandres, den Anden, at en anden bør det, og derom kunne Anskuelserne være meget forskellige. Jeg skal altsaa for mit Bedkommende bemærke, at jeg i det Hele og Store kan slutte mig til det foreliggende Forslag. Kun nogle faa Forandringer kunde jeg ønske; kunne de gennemføres, vilde jeg gjerne ønske det, kunne de ikke, kan jeg tage Lovforslaget, som det er, naar jeg blot kan opnaa Roget. Jeg har sammenfattet de foreslaaede Forandringer i 3 Klasser, dels dem, der gaa ud paa en fuldstændig Ophævelse af de bestaaende Toldsatser, dels dem, hvorved en betydelig Nedsættelse af dem vilde finde Sted, og dels dem, der vilde have en Forhøielse af de bestaaende Toldsatser til Følge. Med Hensyn til enhver af disse 3 Grupper vil jeg gjøre et Par Bemærkninger. Hvad angaar den første: Ophævelsen af Tolden paa visse Positioner, omfatter den jo nærmest Positioner som Kul, hvor der vil fremkomme en Mindreindtægt af 666,000 Kr., Kobber og Jern, hvor Mindreindtægten er anslaaet til 560,000 Kr., Nis, hvor den er anslaaet til 380,000 Kr., og

endelig Salt, hvor den paaregnes at ville blive c. 370,000 Kr. Det er tilsammen henved 2 Millioner Kr. af Tolden, som derved vilde blive opgivne. Hvad disse forskellige Positioner angaar, skal jeg bemærke, at jeg tror, at det ærede Medlem, der først talte, havde en lignende Anskuelse som jeg, at Ophævelsen af Kullotden i Virkeligheden langt fra vil bevirke det, som Mange ere tilbøjelige til at se deri. Imidlertid, jeg erkjender, at den offentlige Opinion udtaler sig i den Retning, jeg høier mig villig derfor, og jeg kan ganske rolig være med til at høre Kullotden. Hvad Jern angaar, tror jeg virkelig, at det Foreslaaede kan være et stort Gode for Bedkommende, og det tiltræder jeg fuldt ud. Hvad derimod Nisen angaar, erkjender jeg ikke, at Nisen egentlig er en Nødvendighedsartikel; jeg vilde meget heller se, som jeg senere skal komme tilbage til, en ganske anden Position ophævet og derimod beholde Tolden paa Nis; men det kan jo Altsammen forandres; jeg er som sagt villig til at forhandle i saa Henseende. Ogsaa Salt er jo stillet op som en Nødvendighedsartikel, og det erkjender jeg ogsaa, at det er, men derimod erkjender jeg ikke, at en Ophævelse af den Skat, som falder paa de enkelte Individer, i Virkeligheden vil kunne søles. Det er dog ogsaa en af disse Ting, som den offentlige Mening har forlangt, og derfor høier jeg mig. Med Hensyn til Saltotden vil jeg gjøre opmærksom paa en Ting. Der er, saavidt jeg veed, her i Landet 12 til 15 Saltværker; de have arbejdet sig op i Ly af den bestaaende Bestyrtelse. Hvis man nu paa engang tager Jødderne bort under dem, vil det bevirke et stort Tab for dem, der ere Raffinaderier; det er muligvis ikke et stort Antal, men desto haarbere vil det falde paa de enkelte. Jeg kunde være tilbøjelig til, dersom man kunde gaa ind derpaa, endnu i nogle Aar at beholde idetmindste en lavere Told paa raffineret Salt, saaledes at den om visse Aar faldt bort, og at man estergav Tolden paa raat Salt. Jeg fremdrager blot dette Punkt, jeg vil ikke stille Forslag i saa Henseende, men jeg vil gaa med dertil. Alle Forandringer ved Smaapositioner skal jeg ikke berøre.

Hvad den anden Gruppe af Forandringer angaar, da er den største og vigtigste Petroleum. Der er virkelig en Nedsættelse, som vil blive sølelig for Alle. Petroleumstolden er jo nedsat fra 4 Dre til 2 Dre pr. Pd. Denne Nedsættelse, der jo beløber sig til cirka 450,000 Kr., har min fulde Sympathi. Jeg har altid anset det for urimeligt, at man af en Vare af Verdi 6 à 7 Dre pr. Pd. ufortøbet tager 4 Dre i Told. Jeg kunde gaa endnu videre, jeg kunde være med til at give Petroleum aldeles fri, saa-